

शाब्दाय

शाणः

शातकु

शाखोटो रक्तपित्तार्शोवातश्लेष्मातिसारजित् ॥
इति भावप्रकाशः ॥

शाख्यः, त्रि, शाखासम्बन्धी। शाखाशब्दात्
ष्णप्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ॥

शाङ्करं, क्ली, (शाङ्कर + षण् ।) ऋन्दोभेदः । इति
मेदिनी ॥ अस्य रूपान्तरं शाङ्करं शार्करश्च ॥

(शाङ्करी देवतास्य इत्यर्थे ऋषि शार्दानक्षत्रम् ।
यथा, हृत्संहितायाम् । ७१ । ७ ।

“सृगे तु मूषकाङ्गयं व्यसुत्वमेव शाङ्करे ॥”
शाङ्करः, पुं, (शाङ्करस्यायं वाहनत्वात् । शाङ्कर +
षण् ।) वक्षीवहः । इति मेदिनी ॥ (शाङ्कर-
सम्बन्धिनि, त्रि । यथा, कथासरित्सागरे ।

४६ । २०१ ।

“तत्रैषां तद्गुहाहारप्रासानां शाङ्करा
गणाः ॥”)

शाङ्करिः, पुं, शाङ्करस्यापत्वं पुमान् । शाङ्कर +
इज् ।) कार्तिकेयः । गणेशः । इति मेदिनी ॥

शाङ्कची, स्त्री, शाङ्कोचनमत्स्यः । इति शब्द-
रत्नावली ॥

शाङ्कः, त्रि, शाङ्कसम्बन्धि । शाङ्कशब्दात् षण्प्रत्य-
येन निष्पन्नमेतत् ॥

शाङ्किकः, पुं, (शाङ्करणं शिल्पमस्य इति । शाङ्क
+ ठक् ।) जातिविशेषः । शाङ्कारि इति
भाषा । तत्पर्यायः । काम्बविकः २ । इत्यमरः ॥

शाङ्ककारः ३ काम्बजकः ४ । इति शब्दरत्ना-
वली ॥ शाङ्कवादकः । तत्पर्यायः । शाङ्कभाः २ ।

इति जटाधरः ॥

शाङ्कुष्ठा, स्त्री, गुष्ठा । इति रत्नमाला ॥

शाटः, पुं, वस्त्रभेदः । इत्यमरभरती ॥ यथा,—
“दूरतः शोभते मूर्खो लम्बशाटपटाहतः ।
तावच्च शोभते मूर्खो यावत् किञ्चन भाषते ॥”

इति चाणक्यशतकम् ॥

शाटकः, पुं क्ली, (शाट + स्वार्थे कन् ।) पटः ।
(यथा, कथासरित्सागरे । ५३ । ३८ ।

“स राजवन्दिनामा तद्वत्त्वा शाटकमग्रहोत् ॥”
नाटकभेदः । इत्यमरभरती ॥

शाटिका, स्त्री, शाटो । इत्यमरटीकायां भरतः ॥

शाटो, पुं स्त्री, वस्त्रभेदः । शाटो इति भाषा ।
इत्यमरः ॥ अस्या निर्मात्यत्वं निर्मात्यशब्दे
दृश्यम् ॥

शाब्दायनं, क्ली, प्रकृतकर्मवैगुण्यप्रशमनार्थहोमः ।
यथा । यत्तु प्रकृतकर्मवैगुण्यप्रशमनाय शाब्दा-
यनहोमाभिधानं भवदेवभट्टसम्मतं तत्र प्रामा-
णिकं तस्मादपि महाप्रामाणिकोर्भट्टनारायण-
चरणैर्गोभिलभाष्ये तद्प्रामाण्योक्तत्वात् ।
ऋन्दोमपरिशिष्टेऽपि प्रायश्चित्तार्थे प्रकारत्रय-
मात्रमुक्तम् । यथा,—

“यत्र व्याहृतिभिर्होमः प्रायश्चित्तात्मको भवेत् ।
चतस्रस्तत्र विज्ञेया स्त्रीपाणिशृङ्गे यथा ॥
अपि वाज्रातमित्येषा प्राजापत्यापि वाहुतिः ।
होतव्या त्रिविकस्योऽयं प्रायश्चित्तविधिः
स्मृतः ॥”

त्रिविकस्य इत्यनेन कल्पान्तरनिषेधात् गोभि-
लीयकर्मणि शाब्दायनहोमो न युक्तः । किन्तु
व्यस्तसमस्तमहाव्याहृतिभिश्चतस्रभिः प्राय-
श्चित्तहोमो युक्तः । विशारदप्रश्नतयोऽप्येवम् ।
शाब्दायनहोमस्य समूलत्वेऽपि शाख्यन्तरीय-
त्वम् । इति तिथ्यादितत्त्वम् ॥

शाब्दायनः, पुं, मुनिविशेषः । इति पुराणम् ॥

शाब्दं, क्ली, (शठस्य भावः । शठ + षज् ।)
शठता । (यथा, “शठे शाब्दं समाचरेत् ॥”)
तत्पर्यायः । कपटः २ व्याजः ३ दम्भ ४
उपधिः ५ ऋष ६ कैतवम् ७ कुसृतिः ८
निवृत्तिः ९ । इत्यमरः ॥ नव अयथार्थ-
व्यवहारे । शठ वधे क्लेशकैतवे तालव्यादिः
अत्र तस्य कर्म शाब्दं षणः । कपटादि-
षट्कं ऋषनि कुसृत्यादिवयं चित्तकौटिल्ये
इत्येके । कपटादिषट्कं वचनमात्रफलम् ।
कुसृत्यादिविक्रान्तु हिंसाफलमिति भेदः । इति
सर्वानन्दो मधुश । नवैवैकार्या इति वहवः ।
इति भरतः ॥ अत्र च ।

“अस्त्रियां कपटो व्याज उपधिर्दम्भ एव च ।
कूटं कल्कं छलं ऋष मिषकैरवकैतवम् ॥
अथ शाब्दञ्च शठता कुसृतिर्निवृत्तिश्च सा ।
हिंसाफले चतुष्कं स्यात् शाब्दपर्याय ईरितः ॥
पूर्वः कपटपर्यायः फले वचनमात्रके ।
उभयोरेकपर्याय इति केचित् प्रचक्षते ॥”

इति शब्दरत्नावली ॥

शाड, ऋड् शाघे । इति कविकल्पद्रुमः ॥ (भा०
आत्म०-सक०-सेट् ।) ऋ, अशगडत् । डः
शाडते गुणिनं गुणी । अन्तःस्थद्वितीय-
युक्तादिरयमिति कस्यचिद्भ्रमः । इति दुर्गा-
दासः ॥

शाडलः, पुं, शाहलः । इति केचित् ॥

शाणं, क्ली, (शणेन-निर्मितमिति । शण + षण् ।)
शणनिर्मितवस्त्रम् । यथा । चीमं शाणं वा
ब्राह्मणस्य कार्पासं क्षत्रियस्य आविकं वैश्यस्य ।
क्षुमा अतसी तस्या इदं चीमं तसरादि ।
शाणं शणतन्तुभवं तदुभयं ब्राह्मणस्य । इति
संस्कारतत्त्वम् ॥

शाणः, पुं, (शण्यते प्रायते गुणादिरवेति ।
शण + षज् ।) कषपटिका । कष्टिपातर इति
भाषा । तत्पर्यायः । निकषः २ कषः ३ । इत्य-
मरः ॥ शानः ४ निकषः ५ कषः ६ । इति
भरतः ॥ आकषः ७ । इति शब्दरत्नावली ॥
मापचतुष्टयम् । चारि मापा इति भाषा ॥
तत्पर्यायः । निष्कः २ टङ्कः ३ । इति वैद्यक-
परिभाषा । यथा,—

“मापैश्चतुर्भिः शाणः स्वात् वरणः न निगद्यते
टङ्कः स एव कथितस्तद्वयं कोल उच्यते ॥”

इति भावप्रकाशः ॥

लौहादीनां निकषः । शानपातरः इति भाषा ।
इति मेदिनी ॥ करपत्रम् । करात् इति भाषा ।
इति विश्वः ॥

शाणाजीवः, पुं, (शणेन आजीवतीति । आ +
जीव + षच् ।) अस्त्रमाजकः । यथा,—

“शाणाजीवः शस्त्रमाजो भ्रमासक्तोऽसिधा-
वकः ॥”

इति हेमचन्द्रः ॥

शाणिः, पुं, पट्टहस्तः । यथा,—
“पट्टे राजशणः शाणिशिमिः कक्खटपत्रकः ॥”
इति शब्दमाला ॥

शाणितः, त्रि, तीक्ष्णीकृतः । निशितः । कृतशाणः
शाणशब्दादितप्रत्ययेन निष्पन्नमेतत् ॥

शाणी, स्त्री, (शणस्य विकारः । शण + षण् ।
टिड्ढेति ङीप् ।) शणसूत्रमयी पट्टिका ।
यथा,—

“शाणीप्रायाणि वस्त्राणि शमीप्राया मञ्जी-
रुहाः ।
शूद्रप्रायास्तथा वर्णा भविष्यन्ति कलौ युगे ॥”
इति विष्णुपुराणे ६ अंशे १ अध्यायः ॥

शाणी शणसूत्रमयी पट्टिका तत्तुल्यानि
वस्त्राणि । इति तट्टीका ॥ (यथा, महाभारते ।
३ । १८४ । १८ ।

“वस्त्राणां प्रवरा शाणी धान्यानां कौर-
दूषकः ॥”)

प्रावरणान्तरम् । ताम्बु इति भाषा । इति
मेदिनी ॥ छिद्रवस्त्रम् । यथा । शाणी गोणी
छिद्रवस्त्रे । इति हेमचन्द्रः ॥ इत्कटाच्चादि-
सूचना । इशारा इति पारस्यभाषा । इति
शब्दरत्नावली ॥

शाणीरं, क्ली, शोणनदमध्यस्थतटः । दर्दरीनदी-
तटः । इति विश्वः ॥

शाण्डिल्यः, पुं, विश्वंज्ञेयः । इत्यमरः ॥ (यथा,
महागणपतिस्तोत्रे । ८ ।

“हेरम्बं प्रणमामि यस्य पुरतः शाण्डिल्यमूले
त्रियया
विभ्रत्याम्बुरुहे समं मधुरिपुस्तौ शङ्करक्रे
वहन् ॥”)

वङ्गिभेदः । (शण्डिलस्य मुनेर्गोत्रापत्यमिति ।
शण्डिल + “गर्गादिभ्यो यञ् ।” ४ । १ । १०५ ।
इति यञ् ।) मुनिविशेषः । इति मेदिनी ॥
स तु गोत्रकारः भक्तिसूत्रकारश्च । तत्सूत्र-
भाष्याद्यश्लोको यथा,—

“प्रपद्य परमं देवं श्रीस्वप्ने श्वरसूरिणा ।
शाण्डिल्यशतसूत्रीयं भाष्यमाभाष्यतेऽधुना ॥”

शातं, क्ली, (शो + क्तः “शाक्कोरन्त्यतरस्याम् ।”
७ । ४ । ४१ । इति षष्ठे इत्वाभावः ।) सुखम् ।
तद्वति, त्रि । इत्यमरः ॥ (विनाशः । यथा,
सुयुते । ४ । १ ।

“पाणिप्राप्तं पाणिदाहं नष्टशातं करोति च ॥”)

शातः, त्रि, (शो + क्तः दुर्बलः ।) निशितः ।
इति मेदिनी ॥ धुस्तूरः इत्यमरः ॥

शातकुम्भं, क्ली, (शतकुम्भे पर्वते भवम् । शत-
कुम्भ + षण् ।) काश्चनम् । (यथा, माघे ।
८ । ८ ।